

ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତ
ଉଲ୍ଲିସ୍‌ମ୍ ମେରିସନ୍ ବ୍ରାନ୍‌ହାମ୍
The Messenger
William Marrion Branham

ଲାଅଦିକୀଆ ମଣ୍ଡଳୀ ସୁବର

ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତ

The Messenger

To

The Laodicean Church Age

ପ୍ରକାଶିତ ବାବ୍ୟ ୩:୧୪-୨୨

ଲାଅଦିକୀଆ ମଣ୍ଡଳୀର ଦୂତ ନିକଟକୁ ଲେଖ :-

“ଯେ ସତ୍ (ମୂଳଭାଷାରେ - ‘ଆମେନ୍’), ଯେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଓ ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦିକର୍ତ୍ତା, ସେ ଏହା କହୁଛି, ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର କର୍ମ ଜାଣୁ,

ତୁମ୍ଭେ ଶୀତଳ ନୁହଁ କି ଉଷ୍ଣ ହିଁ ନୁହଁ; ତୁମ୍ଭେ ଶୀତଳ କି ଉଷ୍ଣ ହେଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା । ଏଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଶୀତଳ କି ଉଷ୍ଣ ନ ହୋଇ ଇଷଦୁଷ୍ଟ ହେବାରୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆପଣା ମୁଖରୁ ଉଦ୍‌ଗାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛୁ ।

ତୁମ୍ଭେ କହୁଅଛ, ମୁଁ ଧନୀ, ମୋହର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି, ମୋହର କୌଣସି ଅଭାବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଦୁର୍ଭାଗୀ, ଦୀନହୀନ, ଦରିଦ୍ର, ଅନ୍ଧ ଓ ଭଲଙ୍ଗ, ଏହା ଜାଣ ନାହିଁ;

ଏଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ପରାମର୍ଶ ଦେଉଅଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ଧନୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ନିରେ ପରିଷ୍କୃତ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ଆଉ ତୁମ୍ଭ ଭଲଙ୍ଗତାର ଲଜା ଯେପରି ପ୍ରକାଶିତ ନ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ପରିଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଶୁଳ୍ଵ ବସ୍ତ୍ର ଆମ୍ଭ ନିକଟରୁ କିଣ, ପୁଣି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇବା ନିମନ୍ତେ ଚକ୍ଷୁରେ ଅଞ୍ଜନ ଲେପନ କର ।

ଆମ୍ଭେ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁଯୋଗ ଓ ଶାସନ କରିଥାଉ ଅତଏବ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ହୋଇ ମନଃପରିବର୍ତ୍ତନ କର ।

ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇ ଆପାତ କରୁଅଛୁ; ଯଦି କେହି ଆମ୍ଭର ସ୍ଵର ଶୁଣି ଦ୍ଵାର ଫିଟାଇଦେବ, ତାହାହେଲେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହା ନିକଟକୁ ଯିବୁ, ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ତାହା ସହିତ ଭୋଜନ କରିବୁ ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବ ।

ଆମ୍ଭେ ଯେପରି ଜୟ କରି ଆମ୍ଭର ପିତାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ବସିଅଛୁ, ସେପରି ଯେ ଜୟ କରେ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ଆମ୍ଭ ସହିତ ଆମ୍ଭର ସିଂହାସନରେ ବସିବାକୁ ଦେବୁ ।

ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କଅଣ କହୁଛି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣ ।”

ବାର୍ତ୍ତାବହ - ଦୂତ

(THE MESSENGER)

 କେବଳ ପ୍ରଥମ ଯୁଗ ବ୍ୟତୀତ, ଯେଉଁ ଯୁଗରେ କି ପାଉଲ ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁଗ ଆପଣା ସମୟର ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତଙ୍କୁ ଯାହାଙ୍କୁ କି ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ବାସ୍ତବରେ ଯେ ଚିହ୍ନିଥିଲା ଏଥିରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଆଶଙ୍କା କରେ । ପୁଣି ସେହି ପ୍ରଥମ ଯୁଗରେ ହିଁ ସୁଖା ଅନେକେ ପାଉଲଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିଲେ ଯେ ସେ କେଉଁ କାରଣ ପାଇଁ ଆଗମନ କରିଥିଲେ ।

ତେବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ଯେଉଁ ଯୁଗରେ ବାସ କରୁଅଛୁ, ତାହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଳ୍ପ ଅବଧିବିଶିଷ୍ଟ ଯୁଗଟିଏ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂତଗତିରେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି । ଏଣୁ ଏହି ଲାଅଡିକାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଯୁଗ ପ୍ରତି ଭବିଷ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତକୁ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଅଛି, ଯଦ୍ୟପି ସମ୍ଭବତଃ ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଖା ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହୁଁ । ମାତ୍ର ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଏକ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ଯେତେବେଳେ କି ସେ ଚିହ୍ନି ଯିବେ । ତେବେ ମୁଁ ତାହା ପ୍ରମାଣ କରିପାରେ, କାରଣ ଆମ ପାଖରେ ସେ ସଂପର୍କରେ ଶାସ୍ତ୍ରାଣ ରହିଅଛି, ଯାହାକି ତାହାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଏ ।

ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ସେହି ଦୂତ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରି ହେବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ସେବାପଦ ରହିବ । ସେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପଦବୀକୁ ଅଳ୍ପକୃତ କରିବେ । ସେ ଭାବବାଣୀ ଓ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ହାସଲ କରିବେ । ପୁଣି ଏହି ସେବାପଦଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ନିଖୁଣଭାବେ ଆଧାରିତ ରହିବ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସେ ଭାବବାଣୀ କରିବେ ଅବା ଦର୍ଶନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ, ତାହା ସର୍ବଦା “ବାକ୍ୟ-ଆଧାରିତ” ହେବ ଏବଂ ତାହା ସର୍ବଦା ଘଟିତ ହେବ । ତାହାଙ୍କର ନିର୍ଭୁଲ୍ ଭାବବାଣୀ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ସେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାରୁପେ ସତ୍ୟପ୍ରମାଣିତ ହେବେ । ସେ ଯେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ଏହାର ପ୍ରମାଣ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦:୭ ପଦରେ ମିଳିଥାଏ, ଯଥା : “ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶିତ ଶୁଭସମ୍ବାଦ ଅନୁସାରେ ସସ୍ତ୍ରମ ଦୂତ ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବା ସମୟରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେତେବେଳେ ସେ ତୁରାଧୁନି କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବେ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଗୁଡ଼ିକ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବେ” । ତେବେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଏହି ପଦରେ କିଙ୍ଗ୍ ଜେମ୍ସ୍ (King James) ଅନୁବାଦରେ ଜଣେ ‘ଦୂତ’ (an ‘angel’) ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି, ସେ ଏକ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରାଣୀ ନୁହନ୍ତି । ସେହି ଷଷ୍ଠ ତୁରାଧୁନିକାରୀ

ଦୂତ ଯିଏକି ଏକ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ପ୍ରାଣୀ ଅଟନ୍ତି, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୯:୧୩ ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ପୁଣି ସେହି କ୍ରମାନୁଯାୟୀ ସପ୍ତମ ଦୂତ ଜଣକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୧:୧୫ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ । ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦:୭ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଏହି ଜଣକ ସପ୍ତମ ପୁଗର ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ଏ ଜଣେ (ପାର୍ଥିବ) ମଣିଷ ଅଟନ୍ତି, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ବା ସନ୍ଦେଶ ଆଣିବାକୁ ଅଛି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଓ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବ ସଂକଳିତ ନିଗୁଡ଼ତତ୍ତ୍ୱ କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ସଫଳ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ଯେପରିକି ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଦାସଗଣ, ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବବାଦୀଗଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦୂତଙ୍କୁ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ସ୍ୱରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ପୁଗରେ ପାଉଲ ତାହା ହିଁ ଥିଲେ, ପୁଣି ଅନ୍ତିମ ପୁଗ ମଧ୍ୟ (ସେହିପରି) ଜଣଙ୍କୁ ଲାଭ କରିଅଛି । ଆମୋଷ ୩:୬-୭ ପଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, "ନଗର ମଧ୍ୟରେ ତୁରୀ ବଜାଗଲେ ଲୋକମାନେ କି ଭୀତ ନୋହିବେ ? ସଦାପ୍ରଭୁ ନ ଘଟାଇଲେ ନଗର ମଧ୍ୟରେ କି ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ? ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ନିଜ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଆପଣା ଦାସ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ ନ କଲେ କିଛି କରିବେ ନାହିଁ ।"

ଏହା ତ ପୁଣ୍ୟାନ୍ତ ସମୟରେ ହିଁ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସାତଥଣ୍ଡର ସପ୍ତ ମେଘଗର୍ଜନ (seven thunders) ଆଗତ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦:୩-୪ ପଦରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ, ". . . ସିଂହଗର୍ଜନତୁଲ୍ୟ ହୁଙ୍ଗାର ଶବ୍ଦରେ ଡାକ ପକାଇଲେ ; ସେ ଡାକ ପକାନ୍ତେ ସପ୍ତ ମେଘଗର୍ଜନ ଆପଣା ଆପଣା ବାଣୀ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ସେହି ସପ୍ତ ମେଘଗର୍ଜନ ଆପଣା ଆପଣା ବାଣୀ ବ୍ୟକ୍ତ କରନ୍ତେ ମୁଁ ଲେଖିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେଲି; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋ ପ୍ରତି ଆକାଶରୁ ଉକ୍ତ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲି, ସେହି ସପ୍ତ ମେଘଗର୍ଜନ ଯାହାସବୁ ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ, ସେହିସବୁ ଗୋପନ କରି ରଖି ଲେଖି ନାହିଁ ।" ସେହି ମେଘଗର୍ଜନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଯେ କ'ଣ ଥିଲା ତାହା କେହି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଆମେ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁ । ଆଉ ସେହି ପ୍ରକାଶନକୁ ପାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଧାରଣ କରିବ, କାରଣ ତାହାଙ୍କର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ପ୍ରକାଶନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆଉ କୌଣସି ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ସଦାସର୍ବଦା ଜଣେ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆଗତ ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି ସଦା-ସର୍ବଦା ସେହିପରି ହିଁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତାହା ଶାସ୍ତ୍ରର ଏକ ସାମୟିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା ସୁଖା ସୁଖେ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ଆଦେଶରୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯାଉଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ବିବିଧ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଉପାୟ ସହ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଗରେ

ନିୟମିତଭାବେ ତାହାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଜନତା ଉଭୟେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଦୂରେଇ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ସେହି ମିଥ୍ୟା ଶିକ୍ଷାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁନଃ କଢ଼ାଇ ଆଣିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ (ମାତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍) ତାହାଙ୍କ ଦାସ (ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା)ଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ ।

ସୁତରାଂ ଆମେ ସପ୍ତମ ଯୁଗ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜଣେ ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୁତଙ୍କୁ ଆସୁଥିବାର ଦେଖୁ, ଆଉ ସେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦ : ୭ ପଦରେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୁତଙ୍କୁ ହିଁ ଆମେ କେବଳ ଏଠାରେ ଆଗମନ କରୁଥିବାର ଯେ ଦେଖୁ ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ(returns) ପୂର୍ବରୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆଗମନ(coming)ର ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଯେ ସେହି ବାକ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ତାହା ଆମେ ଦେଖିଥାଉ । ମାଥିଉ ୧୭ : ୧୦-୧୧ ପଦରେ ଏହା ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଛି ଯେ, “ପୁଣି (ତାହାଙ୍କ) ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ କାହିଁକି କହନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରଥମରେ ଅବଶ୍ୟ ଏଲିୟାଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ ? ସେ (ଯାଶୁ) ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏଲିୟା ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ ଓ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୁନଃସ୍ଥାପନ(restore) କରିବେ, ଏହି କଥା ସତ” । ଆମର ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଆଗମନ ପୂର୍ବେ, ମଙ୍ଗଳା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପୁନଃସ୍ଥାପନର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏଲିୟା ନିଷ୍ଠିତରୂପେ ଫେରିଆସିବେ । ଏହା ହିଁ ତାହା, ଯାହାକି ମଲାଖି ୪ : ୫-୬ ପଦ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ, “ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହତ୍ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଲିୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା । ପୁଣି ଆମ୍ଭେ ଆସି ଯେମନ୍ତ ପୃଥିବୀକି ଅଭିଶାପରେ ଆଘାତ ନ କରୁଁ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି ପିତୃଗଣର ହୃଦୟ ଓ ପିତୃଗଣ ପ୍ରତି ସନ୍ତାନଗଣର ହୃଦୟ ଫେରାଇବ ।” ନିଷ୍ଠିତରୂପେ ଏଥିରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଯାଶୁଙ୍କ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ଏଲିୟା ଫେରିଆସିବେ । ତାଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଅଛି । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟଟି ମଲାଖି ୪ : ୬ ପଦର ସେହି ଅଂଶ ଅଟେ, ଯାହାକି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଥାଏ ଯେ, “ସେ ପିତୃଗଣ ପ୍ରତି (ବା ଆଡ଼କୁ) ସନ୍ତାନଗଣର ହୃଦୟ ଫେରାଇବ ।” ଏହା ହିଁ ସେହି କାରଣ ଅଟେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଜାଣିଥାଉ ଯେ ସେହି ସମୟରେ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା ତାହାଙ୍କର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ, କାରଣ ମଲାଖି ୪ : ୬ ପଦର ଅନ୍ୟ ଅଂଶଟି, ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତ କରେ, ଯେ, “ସେ ପିତୃଗଣ ପ୍ରତି (ବା ଆଡ଼କୁ) ସନ୍ତାନଗଣର ହୃଦୟ ଫେରାଇବ”, ଆଗରୁ ସମ୍ପାଦିତ କରିସାରିଅଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏଲିୟାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଏଠାରେ ଯୋତ୍ସନା ତୁରକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିଲା । ଯେହେତୁ ଲୁକ ୧ : ୧୭ ପଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, “ପିତାମାନଙ୍କ ହୃଦୟ

ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଅବାଧ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ଜନରେ ଆଚରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଫେରାଇବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସକାଶେ ସୁସଜିତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଜାମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସେ ଏଲିୟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ତାହାଙ୍କ ଆଗରେ ଗମନ କରିବ ।” ଯୋହନ ତୁବକଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ “ପିତାମାନଙ୍କ ଦୁଃସ୍ୱ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଥିଲା ।” ଆପେ ତାହା ଜାଣୁ ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ ସେହିପରି କହିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହା ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତ କରେ ନାହିଁ ଯେ, ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଦୁଃସ୍ୱ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିଥିଲା । ତାହା ତ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ସଫଳ ହେବାକୁ ବାକି ଅଛି । ଅନ୍ତିମ ଦିନର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଦୁଃସ୍ୱ ସେହି ପେଣ୍ଡିକଞ୍ଚାଲ୍ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ବା ଆଡ଼କୁ) ଫେରାଇବ । ଯୋହନ ସେତେବେଳେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଲ ମଧ୍ୟକୁ ସାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସକାଶେ ପିତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ଏତେବେଳେ ଏହି ଭାବବାଦୀ ଜଣକ, ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଏଲିୟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଅବତରିତ ହୁଏ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ ।

ଯୀଶୁ ଯୋହନ ତୁବକଙ୍କୁ ଏଲିୟ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥିଲେ । ମାଥିଉ ୧୭:୧୨ ପଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ଯେ, “କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଏଲିୟ ତ ଆସି ସାରିଲେଣି, ମାତ୍ର ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ନ ଚିହ୍ନି ଯାହା ଇଚ୍ଛା, ତାହା ହିଁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି କରିଅଛନ୍ତି ।” ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏଲିୟ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥିବାର କାରଣଟି ହେଲା, ସେହି ସମାନ ଆତ୍ମା ଯାହା ଏଲିୟଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ ତାହା ଯୋହନ ତୁବକଙ୍କ ଉପରକୁ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଫେରିଆସିଥିଲେ, ସେପରି ରାଜା ଆହାବଙ୍କ ରାଜତ୍ୱ ଉତ୍ତରରେ ସେହି ଆତ୍ମା ଇଲିଶାୟଙ୍କ ଉପରକୁ ଫେରିଆସିଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଣି ଥରେ ସେହି ଆତ୍ମାଟି ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଗମନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଆଉ ଏକ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରକୁ ଫେରିଆସିବେ । ସେ ମନୁଷ୍ୟ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ହେବେ । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରିଭାବେ ସତ୍ୟ-ପ୍ରମାଣିତ କରାଯିବେ । ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ, ସ୍ୱୟଂ, ତାହାଙ୍କୁ ସତ୍ୟସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ (ସେପରିକି ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ କରିଥିଲେ) ମାଂସମୟ ଶରୀରରେ ଏହି ଜଗତରେ ନ ଥିବେ, ଏଣୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହେବ, ଏଥିଯୋଗୁ ଏହି ଭାବବାଦୀ-ଦୁର୍ଦ୍ଦଳ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ମହାନ ତଥା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକଟୀକରଣ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାଶନ ସତ୍ୟ-ପ୍ରମାଣିତ ହେବ, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାଶନ ତାହାଙ୍କ କଥନାନୁସାରେ ହିଁ ସଫଳ ହେବ । ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ମାତ୍ରେ ହିଁ ଶକ୍ତିର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ବିଶ୍ୱାସ ସହିତ ତାହାଙ୍କ ଆଦେଶ ମାତ୍ରେ ହିଁ ଶକ୍ତିର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ । ତତ୍ପରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟତା ତଥା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଶକ୍ତିର ନିକଟକୁ ଫେରାଇଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସୁସମାଚାରର ସେହି ବାର୍ତ୍ତା (the message) ପ୍ରଚାରିତ ହେବ

ଯାହାକି ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପକେତେକ ଲୋକ ହିଁ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରଚାରିତ ବାର୍ତ୍ତା(**the message**) ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କରିବେ, ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଆପଣା ରାତିନାତି ବା ଧାରା ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ରହିବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବେ ।

ଯେହେତୁ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦ :୭ପଦର ଏହି ଭାବବାଦୀ-ବୃତ୍ତ ମଲାଖି ଧ: ୫-୬ ପଦର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ସମାନ ହେବେ, ଏଣୁ ସେ ସ୍ୱାଭାବିକ ରୂପେ ଏଲିୟା ଓ ଯୋହନ ତୁବକଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବେ । ସେହି ଉଭୟେ ସେମାନଙ୍କ ଦିନର ସ୍ୱୀକୃତ ବା ମାନ୍ୟତା-ପ୍ରାପ୍ତ ଧାର୍ମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନରୁ ପୃଥକୀକୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଉଭୟେ ପ୍ରାନ୍ତରବାସୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଙ୍ଗଲନିବାସୀ ବା ଜନଶୂନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଉଭୟେ ସେତେବେଳେ ହିଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ସିଧା-ସଳଖଭାବେ “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି” ର ଉକ୍ତି ଲାଭ କରିଥିଲେ । ଉଭୟେ ଆପଣା ଦିନର ଧାର୍ମିକ ନିୟମାବଳୀ ଓ ନେତାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରହାର ଅବା କଠୋର ଭାଷାରେ ଭର୍ତ୍ସନା କରିଥିଲେ । ତେବେ, ତାହା କେବଳ ସେତିକି ମାତ୍ର ହିଁ ନ ଥିଲା, ବରଂ ସେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଥିଲେ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରୁଥିଲେ । ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରନ୍ତୁ, ଉଭୟେ ଅନୈତିକ ଓ ଦୁର୍ଘରତ୍ନା ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଓ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଭାବବାଣୀ କରିଥିଲେ । ଏଲିୟା ଇଷେବେଲ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚିକ୍କାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯୋହନ ଫିଲିସ୍ତଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା, ହେରୋଦିଆଙ୍କୁ ଭର୍ତ୍ସନା କରିଥିଲେ ।

ଯଦ୍ୟପି ସେ ଲୋକପ୍ରିୟ ହେବେ ନାହିଁ, ତଥାପି ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ପ୍ରମାଣିତ କରାଯିବେ । ଯେପ୍ରକାର ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅସଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଆମେ ଉତ୍ତମରୂପେ ଆଶା କରିପାରୁ ଯେ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଜୀବନରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇ ଥିବା ଶକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ କରାଯିବେ, ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ଅବିବାଦିତ ଓ କୌଣସିଠାରେ ଦୃଶ୍ୟ ହୁଏ ନାହିଁ; ପୁଣି ଯୀଶୁ ସ୍ୱୟଃ, ଆପଣା ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅସଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିବେ, ଯେପରିକି ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଅସଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯୋହନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ - ଆଉ ଠିକ୍ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ, ଯୋହନଙ୍କ ସଦୃଶ, ଯୀଶୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ । ପୁଣି ଶ୍ରୀକ୍ଷଙ୍କ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିଦେବ ଯେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷରେ ତାହାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଅଗ୍ରାଧାବକ ଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ସେହି ଅକ୍ତିମ ପ୍ରମାଣ ଅଟେ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷରେ ମଲାଖି ୪ ପର୍ବର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା ଅଟନ୍ତି, କାରଣ ବିକାଚିମାନଙ୍କ

କାଳର ସମାପ୍ତି ଯାଗୁଳୀର ସ୍ୱୟଂ ଆବିର୍ଭାବ ହେବା ସହ ହିଁ ହେବ । ତତ୍ପରେ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯାଇଥିବ ।

ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦିନର ଭାବବାଦୀଙ୍କର ସଂପର୍କରେ ଆମର ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଆହୁରି ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଶୁଷ୍କ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆମେ ବିଶେଷଭାବେ ମନୋଯୋଗ କରୁ ଯେ, ମାଧିଉ ୧୧: ୧୨ର ସେହି ଭାବବାଦୀ ଜଣକ ଯୋହନ ତୁବକ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କର ବିଷୟରେ ହିଁ ମଲାଜି ୩ : ୧ ପଦରେ ଭାବବାଦୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଯଥା: “ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୂତଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ ଓ ସେ ଆମ୍ଭ ଆଗରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛ, ସେ ଅକସ୍ମାତ ଆପଣା ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ; ଆଉ ନିୟମର ଯେଉଁ ଦୂତଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଅଟ, ଦେଖ, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି” । ପୁଣି ମାଧିଉ ୧୧: ୧-୧୧ ପଦ ଭଲେଖ କରେ, “ଯୀଶୁ ଆପଣା ଦ୍ୱାଦଶ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେବାର ସମାପ୍ତ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ନଗରସମୂହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଓ ଯୋଷଣା କରିବାକୁ ସେକ୍ଷାନରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କର୍ମର ବିବରଣ କାରାଗାରରେ ଶୁଣି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରି ପଠାଇଲେ, ଯାହାଙ୍କର ଆଗମନ ହେବ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି କି ଆପଣ, ଅବା ଆମ୍ଭେମାନେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହିବୁ? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ, ଯାହା ଯାହା ଶୁଣୁଅଛ ଓ ଦେଖୁଅଛ, ସେହିସବୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଜଣାଅ; ଅନ୍ଧମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଆନ୍ତି, ଖଞ୍ଜମାନେ ଗମନ କରନ୍ତି, କୁଷ୍ଠମାନେ ଶୁଦ୍ଧି ହୁଅନ୍ତି, ବଧିରମାନେ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତି, ମୂତମାନେ ଉତ୍ଥାପିତ ହୁଅନ୍ତି, ପୁଣି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର, ପ୍ରଚାରିତ ହୁଏ; ଆଉ, ଯେ କେହି ମୋ'ଠାରେ ବିତ୍ତର କାରଣ ନ ପାଏ, ସେ ଧନ୍ୟ । ସେମାନେ ଚାଲିଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଲୋକସମୂହକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଦେଖିବା ପାଇଁ ପ୍ରାନ୍ତରକୁ ବାହାରି ଯାଇଥିଲ ? କଅଣ ପବନରେ ଦୋହଲୁଥିବା ଗୋଟିଏ ନଳ ? ତାହା ନ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାହାରି ଯାଇଥିଲ ? କଅଣ ସୁସ୍ଥ ବସ୍ତ୍ର ପରିହିତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କି ? ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ସୁସ୍ଥ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ରାଜବାଟୀରେ ଥାଆନ୍ତି । ତାହା ନ ହେଲେ କି ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଯାଇଥିଲ ? କଅଣ ଜଣେ ବାବବାଦୀଙ୍କି ଦେଖିବାକୁ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କି; ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହା ଲେଖାଅଛି, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଆପଣା ଦୂତକୁ ତୁମ୍ଭ ଆଗରେ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛୁ, ସେ ତୁମ୍ଭ ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭର ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ, ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ସ୍ତ୍ରୀଗର୍ଭଜାତ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ମହାନ କେହି ଉତ୍ତର ହୋଇ ନାହାନ୍ତି; ତଥାପି ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟରେ ଯେ

ସ୍ତୁତପ. ସେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ମହାନ ।” ଏହି ବିଷୟ ତ ହୋଇପାରିଲାଣି । ଏହା ତ ଘଟି ପାରିଛି । ଏହା ଶେଷ ହେଲାଣି । ତେବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମଲାଖି ୪: ୧-୬ ପଦକୁ ଧ୍ୟାନ କରନ୍ତୁ, “କାରଣ ଦେଖ, ସେଦିନ ଆସୁଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭର ପରି ଜଳୁଅଛି; ପୁଣି, ଅହଙ୍କାରୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟାଚାରୀସମସ୍ତେ ନଡ଼ା ପରି ହେବେ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ କି ଡାଳ ଯେମନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ନ ରହିବ, ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ଦିନ ଆସୁଅଛି, ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦଗ୍ଧ କରିବ, ଏହା ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ନାମକୁ ଭୟ କରୁଅଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧର୍ମରୂପ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆରୋଗ୍ୟଦାୟକ କିରଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଉଦିତ ହେବେ; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପଦ ତଳେ ଦଳି ପକାଇବ; କାରଣ ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେଉଁ ଦିନ ଆମ୍ଭେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ସେଦିନ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚଳିପାର ଅଧଃଶ୍ଚିତ ଭସ୍ମ ହେବେ । ଆମ୍ଭେ ହୋରେବରେ ସମଗ୍ର ଇସ୍ରାଏଲ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ବିଧି ଓ ଶାସନସକଳ ଆଦେଶ କଲୁ, ଆମ୍ଭ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କର ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ମରଣ କର । ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହତ୍ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନର ଆଗମନ ପୂର୍ବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏଲିୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା । ପୁଣି, ଆମ୍ଭେ ଆସି ଯେମନ୍ତ ପୃଥିବୀକୁ ଅଭିଶାପରେ ଆଦାତ ନ କରୁ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସନ୍ତାନଗଣ ପ୍ରତି (ଆଡ଼କୁ) ପିତୃଗଣର ହୃଦୟ ଓ ପିତୃଗଣ ପ୍ରତି (ଆଡ଼କୁ) ସନ୍ତାନଗଣର ହୃଦୟ ଫେରାଇବ ।” ଦେଖନ୍ତୁ, ଏହି ଏଲିୟାଙ୍କ ଆଗମନର ଚତୁଷ୍ଟାତ୍ ପରେ ହିଁ ପୃଥିବୀଟି ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ଜଳି ପରିଷ୍କୃତ ହେବ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଅଧର୍ମାଚାରୀମାନେ ପୋଡ଼ି ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବେ । ବାସ୍ତବରେ, ଏହି ଘଟଣାଟି ଯୋହନ (ତାଙ୍କ ସମୟର ଏଲିୟା)ଙ୍କ ସମୟରେ ଘଟି ନ ଥିଲା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଲାଖି ୩: ୧ ପଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦୂତ (ଯୋହନ)ଙ୍କ ଆଗମନ ବିଷୟରେ କରିଥିବା ଭାବବାଣୀଟି ଯିଶାଇୟ ୪୦: ୩ ପଦର ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ (ଏହି ନିମ୍ନୋକ୍ତ) ଭାବବାଣୀ ସଂପର୍କୀୟ ବିବୃତିକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହିଁ ମାତ୍ର କରୁଥିଲା, ଯାହାକି ଅତି କମ୍ରେ ତିନି ଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଥା: “ଏକ ଜଣର ରବ ପ୍ରଚାର କରଇ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାଜପଥ ସଳଖ କର ।” ତେବେ, ଯୋହନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯିଶାଇୟ ଓ ମଲାଖାଙ୍କର ଉଭୟ ଉକ୍ତିକୁ ଶାଧିତ ୩: ୩ ପଦରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯଥା: ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉକ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି. “ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ୱର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ତାହାଙ୍କ ରାଜଦାଣ୍ଡ ସଳଖ କର ।” ଏଣୁ ପବିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ଉକ୍ତିମାନରୁ ଆମେ ଦେଖିପାରୁ ଯେ, ମଲାଖି ୩ ପର୍ବରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତା, ଯିଏକି ଯୋହନ ଥିଲେ, ମଲାଖି ୪ ପର୍ବର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱବକ୍ତା ନ ଥିଲେ; ଯଦିଓ ବାସ୍ତବରେ, ଯୋହନ

ଓ ଏହି ଅନ୍ତ୍ରିମ ଦିନର ଭାବବାଦୀ ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ସେହି ସମାନ ଆତ୍ମା ରହିଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଏଲିୟଙ୍କଠାରେ ଥିଲା ।

ତେବେ, ମଲାଗି ୪ ପର୍ବ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦: ୭ ପଦର ଏହି ଦୂତ ଜଣକ ଦୁଇଗୋଟି ଜାମ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମତଃ : ମଲାଗି ୪ ପର୍ବ ଅନୁଯାୟୀ ସେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଆତ୍ମାକୁ) ଫେରାଇବେ । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ : ପ୍ରକାଶିତ ୧୦ ପର୍ବରେ ଥିବା ସପ୍ତ ମେଘଗର୍ଜନର ନିଗୁଡ଼ତତ୍ତ୍ଵସମୂହକୁ ('the Mysteries of the Seven Thunders') ସେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଯାହାକି ସପ୍ତ ମୁଦ୍ରା ମଧ୍ୟରେ ନିହିତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାଶନ ଅଟେ । ଏହା ତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକାଶିତ ସେହି 'ନିଗୁଡ଼-ସତ୍ୟସମୂହ' ('mystery-truths') ହିଁ ହେବ, ଯାହାକି ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଯେକିକିମ୍ପାନ୍ ପିତାମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ ଫେରାଇବ । ଠିକ୍ ଏପରି ହିଁ ହେବ ।

ତେବେ, ଏହି ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରନ୍ତୁ । ଏହି ଭାବବାଦୀ- ଦୂତ ଜଣକ ନିଜ ସ୍ଵଭାବ ଓ ବ୍ୟବହାରମାନରେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ହେବେ ଯେପରି ଏଲିୟ ଓ ଯୋହନ ଥିଲେ । ଏହି ଭାବବାଦୀ-ଦୂତଙ୍କ ସମୟର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିପରି ହେବେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଆହବ ରାଜା ଓ ଯୋହନ ଦୁବକଙ୍କ ଦିନରେ ଥିଲେ । ପୁଣି ଯେହେତୁ ଏହା "କେବଳ ସେହି ସନ୍ତାନମାନେ" ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ, ତେଣୁ ଏହା ତ କେବଳ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଶୁଣିବେ । ଆହାବଙ୍କ ଦିନରେ ମାତ୍ର ୭,୦୦୦ (ସାତ ହଜାର) ପ୍ରକୃତ ବୀଜସ୍ଵରୂପ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଦେଖାଯାଇଥିଲେ । ଯୋହନଙ୍କ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅତିଅଳ୍ପ ଲୋକ ହିଁ ମିଳିଥିଲେ । ଉଭୟ ଯୁଗରେ ଜନସମୂହ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ଅଶୁଦ୍ଧିତା ଅବା ବ୍ୟଭିଚାରରେ ଲିପ୍ସ ଥିଲେ ।

ମୁଁ ଏହି ଲାଅଦିକାୟ ଯୁଗର ଭାବବାଦୀ- ଦୂତ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ପୂର୍ବରୁ ଆସିଥିବା ଭାବବାଦୀ-ଦୂତ, ଯୋହନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ଏକ ତୁଳନାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାକୁ ଚାହେଁ । ଯୋହନଙ୍କ ସମୟରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ହିଁ 'ମଶୀହ' ଅର୍ଥାତ୍ 'ଖ୍ରୀଷ୍ଟ' ବୋଲି ଭୁଲି ଧାରଣା କରିବସିଥିଲେ । ଯୋହନ ୧: ୧୯-୨୦ ପଦ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ, "ଆପଣ କିଏ, ଏହା ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଶାଲମରୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବିୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ସେ ସ୍ଵୀକାର କଲେ, ଅସ୍ଵୀକାର କଲେ ନାହିଁ; ସେ ସ୍ଵୀକାର କଲେ, ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ ।" ତେବେ, ଏହି ଅନ୍ତ୍ରିମ ଦିନର ଭାବବାଦୀ-ଦୂତ ଜଣକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗରେ ଏପରି ଶକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ଯେ ଏହିପ୍ରକାର କେତେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିବାକୁ ଭୁଲ କରି ତାହାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ବୋଲି

କହିବେ । ଅନ୍ତିମ ଦିନରେ ଏହି ସଂସାରରେ ଏକ ଆତ୍ମା' (ବାହାର) ହେବ ଯିଏକି କେତେକଙ୍କୁ ଫୁସାଇଲ ଅସତ୍ ପଥରେ ଚାଲିତ କରିବ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବ ମାଧିଉ ୨୪: ୨୩-୨୬ ପଦରେ ଭଲ୍ଲୁଖିତ ଅଛି, "ଯେତେବେଳେ 'ଦେଖ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏଠାରେ', କିଅବା 'ସେଠାରେ' କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହିବ, ତେବେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । କାରଣ ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ଉଠି ଏପରି ମହା ମହା ଚିହ୍ନ ଓ ଅଭୂତ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇବେ ଯେ, ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଧା ଭ୍ରାନ୍ତ କରିବେ । ଦେଖ, ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି । ଅତଏବ 'ଦେଖ, ସେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି', ଲୋକେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବେ, ତେବେ ବାହାରିଯାଅ ନାହିଁ; 'ଦେଖ, ସେ ଗୁପ୍ତ କୋଠରୀରେ ଅଛନ୍ତି', ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବେ, ତେବେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ।' ମାତ୍ର ଆପଣ ସେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ସେ (ଦୃତ) ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ନୁହନ୍ତି । ସେ ତ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଏକ ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୃତ, ତଥା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ଦାସ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ (ଏହି ଦୃତ) ଆପଣା ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ସେହି ସମ୍ମାନଠାରୁ କିଛି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ବା ମହତ୍ତର ସମ୍ମାନକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ପ୍ରୟୋଜନ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ବା ଆଦର ଯୋହନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି ସେ ସେହି ରବ ମାତ୍ର ହିଁ ଥିଲେ ଯାହାକି ଚିକ୍କାର କରି କହିଥିଲା, "ମୁଁ ସେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ସେ ମୋ' ଉତ୍ତରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।"

ଲାଅଦିକାୟ ଯୁଗର ଏହି ଦୃତଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଆଲୋଚନାର ଏହି ଅଂଶକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଏହି ଦୁଇଟି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହିତ ବିବେଚନା କରୁଁ । ପ୍ରଥମତଃ, ଏହି ଯୁଗରେ ଜଣେ ହିଁ ଭାବବାଦୀ-ଦୃତ ରହିବେ । ପ୍ରକାଶିତ ୧୦: ୭ପଦ ଭଲ୍ଲେଖ କରେ, " . . . ଯେତେବେଳେ ସେ (ଏକବଚନ) ତୁରାଧୁନି କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ହେବେ ।" ଏପରି କୌଣସି ଯୁଗ କଦାପି ହୋଇ ନାହିଁ ଯେଉଁଥିରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମୟରେ ଦୁଇଟି ମୁଖ୍ୟ ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ହନୋକଙ୍କୁ (ଏକାକୀ) ଦାନ କରିଥିଲେ; ସେ ନୋହୁଙ୍କୁ (ଏକାକୀ) ଦାନ କରିଥିଲେ; ସେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦାନ କରିଥିଲେ (ଏକାକୀ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ରହିଥିଲା ଯଦ୍ୟପି ଅନ୍ୟମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀ କରିଥିଲେ); ବାୟ୍‌ଜକ ଯୋହନ ଏକାକୀ ଆସିଥିଲେ । ଏବେ, ଏହି ଅନ୍ତିମ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଆସିବାକୁ ଅଛି (ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନୁହେଁ) । ଯଦିଓ ଏହି ଯୁଗରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରକାଶନକୁ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛନ୍ତି), ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଭ୍ରାନ୍ତ ଓ ଅବ୍ୟର୍ଥ

ବାକ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ଯେ, ଯେ ପୁରୁଷ (he) (ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା) ଏହି ଶେଷକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଗୁଡ଼ ତଥ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପିତାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି (ଆତ୍ମକୁ) ଫେରାଇବେ । ଏପରି ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ରହିଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏକ ସାମୁହିକ ପ୍ରକାଶନ (collective revelation) ଦ୍ଵାରା ଏକତ୍ର ଆସିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ସେହି ବିବୃତିର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣିର ଡାକରା (challenge) ଦିଏ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦: ୭ ପଦ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ବିବୃତିଟି ଏକ ନିରର୍ଥକ, ଅଧୌକ୍ତିକର ବା ମୁଲ୍ୟହୀନ ଧାରଣା ଅଟେ । ତେବେ ଲୋକମାନେ ଯେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଯୁଗରେ ଭାବବାଣୀ କରିବେ ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସଠିକ୍ ହୋଇପାରେ ଓ ହେବ, ଏହା ମୁଁ ଅସ୍ଵୀକାର କରୁନାହିଁ । ଏହି ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଗଣ ହେବେ, ଏହା ମୁଁ ଅସ୍ଵୀକାର କରୁନାହିଁ, ଯେପରିକି ପାଉଲଙ୍କ ଦିନରେ ସୁଦ୍ଧା ରହିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ କି “ଆଗାବ (Agabus) ନାମକ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଥିଲେ ଯିଏ ଏକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିଷୟରେ ଭାବବାଣୀ କରିଥିଲେ” । ତାହା ଯେ ଏହିପରି ଅଟେ ଏଥିରେ ମୁଁ ଏକମତ । ମାତ୍ର ବାକ୍ୟର ନିର୍ଭୁଲ ପ୍ରମାଣର ଆଧାରରେ ଯେ ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ଭାବବାଦୀ-ଦୂତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଭାବବାଦୀ-ଦୂତ ରହିଛନ୍ତି ଏହି ବିଷୟକୁ ମୁଁ ଅସ୍ଵୀକାର କରେ ଯିଏକି ବାକ୍ୟରେ ନିହିତ ନିଗୁଡ଼ ସଂକଳ୍ପମାନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ପୁଣି ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପିତାମାନଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ଫେରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସେବାପଦ ରହିବ । ତାହାଙ୍କର ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଓ ଅଟଳ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା “ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି” ଉକ୍ତିଟି ସ୍ଥାୟୀ ଓ ସ୍ଥିର ରହେ ଓ ସ୍ଥିର ରହିବ, ପୁଣି ସତ୍ୟ-ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ଏହି ଯୁଗ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଭାବବାଦୀ-ଦୂତ ରହିଅଛନ୍ତି । କେବଳ ମାନବୀୟ ଆଚରଣର ଆଧାରରେ, ଯେକୌଣସି ଲୋକ ଏହା ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ ଅନେକ ଲୋକ ରହିଥାନ୍ତି ସେଠାରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର କେତେକ କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି ବିଭାଜିତ ବିଚାରମତ ରହିଥାଏ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକସଙ୍ଗରେ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ, ସେହି ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟତା ବା ଅଭ୍ରାନ୍ତତାର ଶକ୍ତିକୁ କିଏ ଲାଭ କରିବ ଯାହାକି ଏହି ଶେଷ ଯୁଗରେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଅଛି, କାରଣ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଯୁଗ ସେହି ବିଶୁଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ-ରୂପା କନ୍ୟା (the Pure Word Bride)ଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣାର ପୂର୍ବସ୍ଥିତିର ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଅଛି ? ତାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ଆମେ ସେହି ବାକ୍ୟକୁ ପୁଣି ଆଉଥରେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଯେପରିକି ଏହା ପାଉଲଙ୍କ ଦିନରେ ବିଶୁଦ୍ଧଭାବେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଓ ବିଶୁଦ୍ଧତାର ସହିତ ବୁଝାଯାଇଥିଲା । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ କହିବି ଯେ ଏହାକୁ କିଏ ଲାଭ କରିବେ । ଏହା ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସତ୍ୟ-ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହିଁ ହେବେ, ବରଂ ଏପରିକି

ହୁନୋକଙ୍କ ସମୟଠାରୁ ନେଇ ଏହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଯୁଗରେ ରହିଥିବା ଯେକୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଦୁରି ଅଧିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ସତ୍ୟ-ପ୍ରମାଣିତ ହେବେ, କାରଣ 'ସେହି ଶିଖରର ପ୍ରସ୍ତରସ୍ୱରୂପୀ ଭାବବାଣୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ' (the capstone prophetic ministry) ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ପୁଣି ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବେ । ତାହାଙ୍କ ନିଜ ବିଷୟରେ କହିବାର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଜନ ରହିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜେ ସେହି ଚିହ୍ନର ରବ ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର ସପକ୍ଷରେ କଥା କହିବେ । ଆମେନ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ଚିନ୍ତାଧାରାଟି, ଯାହାକି ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ଆମ ହୃଦୟରେ ଗଭୀରଭାବେ ରେଖାଙ୍କିତ ହେବା କଥା, ତାହା ଏହା ଯେ, ଏହି ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଯୁଗସମୂହ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ଆତ୍ମା ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ସହ ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରାରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଧନ୍ୟ ହେଉଛି । *୧ମ ଯୋହନ ୪: ୧* ପଦ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ, "ହେ ପ୍ରିୟମାନେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ, ବରଂ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ କି ନାହିଁ, ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖ. କାରଣ ଜଗତରେ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ବାହାରିଅଛନ୍ତି ।" ଆପଣ କ'ଣ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ? ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ଆତ୍ମା ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଭାବେ ସଂପୃକ୍ତଥାଇ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ତାହା ଦେଖାଯାଇଥିଲା ! ମଣ୍ଡଳୀ ଯୁଗଗୁଡ଼ିକ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଗତ ହୋଇଥିଲା ପୁଣି ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କର ସହିତ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ବାବଦରେ ଥିବା ବୃହତ୍ ଧାରଣା ଅନୁସାରେ ଅବଶ୍ୟ ହିଁ ଏକ ବାସ୍ତବ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ଭଭା ହେବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ହିଁ ତାହାର ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ଅନେକ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଭଭା ହେବାକୁ ଅଛି । *ମାଥିଉ ୨୪:୨୩-୨୬* ପଦ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ, "ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏଠାରେ କିବା 'ସେଠାରେ', କେହି ଯେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏପରି କହିବ, ତେବେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । କାରଣ ଭଣ୍ଡ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ଭଠି ଏପରି ମହା ମହା ଚିହ୍ନ ଓ ଅଭୂତ କର୍ମମାନ ଦେଖାଇବେ ଯେ, ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ତେବେ ମନୋନୀତ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁଖ ଭାନ୍ତ କରିବେ । ଦେଖ, ମୁଁ ପୂର୍ବରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲି । ଅତଏବ ଦେଖ, ସେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି", ଲୋକେ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିବେ, ତେବେ ବାହାରିଯାଅ ନାହିଁ; ଦେଖ, ସେ ଗୁପ୍ତ କୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି; ଯଦି ଏହା କହିବେ, ତେବେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ ।" ଏହି ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିବିଧ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶରେ ଆମ ନିମନ୍ତେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚିହ୍ନସ୍ୱରୂପ କରାଯାଇଅଛନ୍ତି, ଯଥା: *୨ୟ ପିତର ୨: ୧-୨* ପଦ "କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲେ; ସେହିପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଖା

ଭଣ୍ଡ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ ସେମାନେ ବିନାଶଜନକ ଭ୍ରାନ୍ତ ମତ ଗୁପ୍ତରେ ପ୍ରଚଳନ କରି ସେମାନଙ୍କର କର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହିଁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ପୁଣି ଆପଣାମାନଙ୍କର ଆକର୍ଷକ ସର୍ବନାଶ ଘଟାଇବେ । ଆଉ, ଅନେକେ ସେମାନଙ୍କ କାମୁକତାର ଅନୁଗାମୀ ହେବେ, ଫଳତଃ ଏମାନଙ୍କ ହେତୁ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ନିହିତ ହେବ ।’ ପୁଣି ୨ୟ ଚୀମଥି ଧ: ୩-୪ ପଦ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ, “କାରଣ ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ହିତଜନକ ଶିକ୍ଷା ସହ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଶୁଚିମଧୁର କଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଅଭିଳାଷାନୁସାରେ ଆପଣାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବେ, ପୁଣି ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣ ନ ଦେଇ କଲ୍ପିତ କାହାଣୀ ପ୍ରତି ମନ ଦେବେ ।” ପୁଣି ୧ମ ଚୀମଥି ଧ: ୧-୨ ପଦରେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅଛି, “ଆଜ୍ଞା ଷ୍ଟଞ୍ଜରୁପେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଉତ୍ତର (ଶେଷ) କାଳରେ କେହି କେହି ଭ୍ରଷ୍ଟବିବେକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କ କପଟପଣରେ ଭ୍ରାନ୍ତିଜନକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଓ ଭୂତମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ କରି ବିଶ୍ୱାସ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବେ ।” ତେବେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଘଟଣାରେ ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବେ ଯେ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ଜଣକ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବାହାରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଠିକ୍ ଯେପରି ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇ ଥିଲୁ ଯେ ‘ଖ୍ରୀଷ୍ଟାରି’ ଅବା ‘ଭଣ୍ଡ-ଖ୍ରୀଷ୍ଟ’ର ଅର୍ଥ ବାକ୍ୟ ‘ବିରୋଧୀ’ ଅଟେ, ଏଣୁ ଏହି ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀଗଣ ବାକ୍ୟକୁ ବିକୃତ ବା କଦର୍ଥ କରିବାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାକୁ ଏପରି ଏକ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ଶୟତାନିକ ପରିଶାମମାନ ବା ଚରମପଣା ସହ ଖାପ ଖାଏ । ଆପଣ କ’ଣ କେବେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିପଥରେ କଢ଼ାଇ ନେବାରେ ନେତୃତ୍ୱ କରନ୍ତି, କିପରି ଭାବରେ ଭୟ ଦେଖାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ଅତି ନିକଟରେ ବାନ୍ଧି ରଖନ୍ତି? ସେମାନେ କହନ୍ତି, ଯଦି ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନେ ଯଦି ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାନ୍ତି, ତେବେ ବିନାଶ ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇବ । ସେମାନେ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ଅଟନ୍ତି, କାରଣ ଜଣେ ପ୍ରକୃତ ଭାବବାଦୀ ସଦାସର୍ବଦା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାକ୍ୟର ଆଡ଼କୁ କଢ଼ାଇ ନେବେ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବେ, ପୁଣି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅବା ସେ କହିଥିବା ତାଙ୍କ କଥାକୁ ଯେ ଭୟ କରନ୍ତୁ ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ (ସେ) କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଯାହା କହେ ତାହାକୁ ଭୟ କରନ୍ତୁ ବୋଲି କହିବେ । ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀଗଣ କିପରି ଯିତୁଦା ପରି ଧନର ପଛରେ ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏପରି ହାତ କରିବେ ଯେପରିକି ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ତ କିଛି (ଛାବର-ଅଛାବର ସମ୍ପତ୍ତି) ବିକ୍ରୟ କରି ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ଧନ ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାରେ ଦାନ କରନ୍ତି । ସେମାନେ ବାକ୍ୟ-ପତାର ଅପେକ୍ଷା ଦାନ ସଂଗ୍ରହ ଆଦିରେ ଅଧିକ ସମୟ ବ୍ୟତୀତ କରିଥାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ

ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦାନସମୁହେଦୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଏପରି ଏକ ବରଦାନକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ଆଣିବେ ଯେଉଁଥିରେ ତୁଟି ବା ଭ୍ରମର ଏକ ବ୍ୟବଧାନ ରହିଅଛି, ଓ ତତ୍ପରେ ତା' ସପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ଅର୍ଥ ମାଗନ୍ତି, ଆଉ ବାକ୍ୟକୁ ଉପେକ୍ଷା କରନ୍ତି, ପୁଣି ଏହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଦାନ ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦିଅନ୍ତି । ଆଉ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସହ୍ୟ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ କରିବେ, ପୁଣି ଏହା ହିଁ ସେହି ମୂର୍ଖର ମାର୍ଗ ତାହା ନ ଜାଣି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ । ହଁ, ଏହି ଧରାପୃଷ୍ଠି ଜାଗତିକ ନକଲକାରୀ ବା ଅଭିନୟକାରୀ (impersonators) ମାନଙ୍କରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ । ଆଉ ସେହି ଅନ୍ତିମ ଦିନରେ ସେମାନେ ସେହି ଭାବବାଦୀ-ଦୂତଙ୍କର ନକଲ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ । ସ୍ଵେଦା ନାମକ ଯାଜକଙ୍କର ସାତଗୋଟି ପୁତ୍ର ପାଉଲଙ୍କର ନକଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ସେହି ମାୟାବା ବା ଯାଦୁଗର ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ନକଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଅନ୍ୟରୂପ-ଧାରଣକାରୀ ବା ନକଲକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶାରୀରିକ ହେବ । ସେହି ପ୍ରକୃତ ଭାବବାଦୀ-ଦୂତ ଯାହାକିଛି ବିଷୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତି ତାହା ସେମାନେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ କଦାପି ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସେ (ପ୍ରକୃତ ଭାବବାଦୀ-ଦୂତ) କହନ୍ତି କି ଉଦୀପନା ଶେଷ ହୋଇଯାଇଅଛି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସର୍ବତ୍ର ବୁଲି ବୁଲି ଏକ ମହାନ ପ୍ରକାଶନର ଦାବୀ କରି କହିବେ ଯେ ଲୋକମାନେ ଯାହା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି ତାହା ଯଥାର୍ଥରୂପେ ଠିକ୍ ଅଟେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୃହତ୍ତର ପୁଣି ଅତ୍ୟଧିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ବିଷୟ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଲୋକମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇପଡ଼ିବେ । ଏହି ସମାନ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ ହିଁ ଦାବୀ କରିବେ ଯେ ଅନ୍ତିମ ଦିନର ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତ ଜଣକ ଏକ ପରମାର୍ଥବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ବା ଇଶ୍ଵରତ୍ଵବିତ୍ (theologians) ନୁହନ୍ତି, ଏଣୁ ତାହାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ । ସେହି ଦୂତ ଯାହାକିଛି ଉପସ୍ଥାପିତ କରିପାରନ୍ତି, ସେସବୁ ସେହି ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସମର୍ଥ ହେବେ ନାହିଁ; ସେହି ଶେଷ ଦିନର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟ-ପ୍ରମାଣିତ କରାଯିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବଡ଼-ବଡ଼ ସୌଖିନୀଆଁ କଥା ଓ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵବ୍ୟାପୀ ସୁଖ୍ୟାତିର ଚାପ ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟ (ଦୂତ) ର କଥାକୁ ନ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରିଦେବେ, ପୁଣି ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭୁଲ୍ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ କହି ବୁଲିବେ । ସେମାନେ ତ ସେମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷ ସେହି ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ଯଥାର୍ଥଭାବେ ଧାବମାନ ହେଉଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ଶୟତାନଠାରୁ ଅବା ଶୟତାନର ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଦାବୀ କରିଥିଲେ ଯେ ଯୋହନ ଓ ଯୀଶୁ ଉଭୟେ ଭୁଲ୍ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ।

ତେବେ ଏହି ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନେ କାହିଁକି ସେହି ପ୍ରକୃତ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାର ଦୁର୍ନାମ କରନ୍ତି ବା ତାହାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ଆରୋପ କରିଥାନ୍ତି ? କାରଣ ସେମାନେ ଠିକ୍ ସେହି ଆଦର୍ଶ ପଛରେ ପ୍ରକୃତରେ ଦୌତୁଅଛନ୍ତି ଯେପରିକି ସେମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଆହୁବ ରାଜାଙ୍କ ଦିନରେ ସେସମୟର ପ୍ରକୃତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ମାଖାୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେମାନେ ସର୍ବମୋଟ ଚାରି ଶହ ଲୋକ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମସ୍ତେ ଏକ ରାଜିନାମା ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ ଥିଲେ; ପୁଣି ତଭାବ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ହିଁ କଥା କହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିଥିଲେ । ତେବେ ଜଣେମାତ୍ର ଭାବବାଦୀ -କେବଳ ଜଣେମାତ୍ର- ହିଁ ଠିକ୍ ଥିଲେ, ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତେ ଭୁଲ୍ ଥିଲେ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ଜଣକଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶନକୁ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସାବଧାନ, କାରଣ ସେମାନେ ହିଁସୁକ ବାସତ୍ୱଲ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଯଦି ଆପଣମାନେ ଏହି ବିଷୟକୁ ନେଇ କୌଣସି ସନ୍ଦେହରେ ପଡ଼ିଥାନ୍ତି, ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରନ୍ତୁ ଯେପରିକି ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତି ଓ ଆପଣଙ୍କୁ କହାଇ ନିଅନ୍ତି, କାରଣ ପ୍ରକୃତ ନିର୍ବାଚିତ ବା ମନୋନୀତଗଣ ଭ୍ରାନ୍ତ କରାଯାଇ (ଠକାଯାଇ) ପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପଣ କଅଣ ତାହା ବୁଝିଲେ ? ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନାହିଁ ଯିଏକି ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରତାରିତ କରିପାରେ ବା ଠକିପାରେ । ପାଉଲ ଯଦି ଭୁଲ୍ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତେବେ ସୁଦ୍ଧା କୌଣସି ନିର୍ବାଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେ ଭ୍ରାନ୍ତ କରିପାରି ନ ଥାନ୍ତେ । ପୁଣି ସେହି ପ୍ରଥମ ଏଫିସୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଯୁଗରେ ନିର୍ବାଚିତମାନେ ପ୍ରତାରିତ ହୋଇ ପାରି ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ଭଣ୍ଡ ପ୍ରେରିତ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିଥିଲେ, ପୁଣି ସେମାନଙ୍କୁ ବହିଷ୍କୃତ କରି ଦେଇଥିଲେ । ହାଲିଲୁୟା । ତାହାଙ୍କର ମେଷମାନେ ତାହାଙ୍କ ରବ ଶୁଣନ୍ତି ପୁଣି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । ଆମେନ୍ । ମୁଁ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।

ଅଗ୍ନି ସ୍ତମ୍ଭ

THE PILLAR OF FIRE

ଭାଇ ବ୍ରାନ୍‌ହାମଙ୍କ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଥିବା ଅଗ୍ନି ସ୍ତମ୍ଭ (PILLAR OF FIRE)ର ଚିତ୍ରଟି ୧୯୫୦ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ, (ଆମେରିକାକ୍ଷିତ) ଟେକ୍‌ସାସ୍‌ର ହୁଷ୍ଟନ୍ ସହରରେ ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯାଇଥିଲା, ପୁଣି ଏହା ୧୯୦୯ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମଠାରୁ ତାଙ୍କର ସାଙ୍ଗରେ ରହିଥିଲା । ୧୯୩୩ ମସିହାରେ, ଇଣ୍ଡିୟାନାର କ୍ୟାଫ୍‌ରସନ୍‌ଭିଲ୍‌କ୍ଷିତ ଓହାଇଓ (Ohio) ନଦୀକୂଳରେ, ଏକ ବାପ୍ତିସ୍ତ ସମାବେଦରେ, ଏହି ଅଲୌକିକ ସ୍ତମ୍ଭଟି ଶତାଧିକ ଲୋକଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଆର୍ବିଭାବ ହୋଇଥିଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ଅଗ୍ରଧାବକ ହୋଇଥିଲେ, ତୁମେ ସେହିପରି ଭାବରେ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନର ଅଗ୍ରଧାବକ ହେବ ।

ଭାଇ ଫିଲିପ୍‌ସ୍ ମେରିୟନ୍ ବ୍ରାନ୍‌ହାମଙ୍କର “ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତ” ଏବଂ “ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚେତାବନୀ” ନାମକ ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ମଣ୍ଡଳୀ ଯୁଗସମୂହର ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନାମକ ତାଙ୍କରି ପୁସ୍ତକର ଲାଅଦିକାୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଯୁଗର ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି, ପୁଣି ଭୋୟେସ୍ ଅଫ୍ ଗଡ୍ ରେକର୍ଡିଙ୍ଗ୍ (Voice of God Recordings)ର ଆନୁକୂଲ୍ୟରେ କାଗଜାଣ୍ଡ ବିନା ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବିତରଣ କରାଯାଉଛି ।

ପଛ ପୃଷ୍ଠାରେ ରହିଥିବା ଉତ୍ତୃତାଂଶଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପୁସ୍ତକଟିର ମଧ୍ୟରୁ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇଛି ।

VOICE OF GOD RECORDINGS INC.

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana, U.S.A. 47131

(INDIA OFFICE)

NO.28, Shenoy Road, Nungambakkam, Chennai-600034, South India

Phone : 044-28274560 Fax : 044-28256970

ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଚେତାବନୀ
(The Last Warning Of The Spirit)

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୩ ୨୨, "ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କଅଣ କହୁଛି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି,
ସେ ତାହା ଶୁଣୁ ।"

ଏହା ହିଁ ସେହି ଅନ୍ତିମ ଚେତାବନୀ ବା ସତର୍କ ବାଣୀ ଅଟେ । ଏହା ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଚେତାବନୀ ହେବ ନାହିଁ । ସିଂହାସନର ପ୍ରକୋଷ ଛାପିତ ହୋଇଯାଉଛି । ଦ୍ଵାଦଶ ଭିତ୍ତିମୂଳ ବସା ଯାଇଯାଉଛି । ସୁବର୍ଣ୍ଣମୟ ପଥସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି । ବୃହତ୍‌କାର ମୁକ୍ତାଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ମିତ ଦ୍ଵାରସବୁ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଅଛି ଓ କବ୍‌ଜାରେ ଝୁଲାଇଯାଇଅଛି । ଏକ ପିରାମିଡ୍ ସଦୃଶ ସେ (ନୁତନ ସିରୁଶାଲମ - ଅନୁ) ଅତି ସୁନ୍ଦର ତଥା ଗୌରବଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଅଛି । ତାହାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣୀୟ ପ୍ରାଣୀଗଣ ଅପଲକ ନୟନରେ ତାହାକୁ ଚାହିଁ ରହିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ଏପରି ଏକ ମହିମାରେ ଝଲସି ଉଠି ଆଲୋକ ବିକିରଣ କରୁଅଛି, ଯାହାକି ଅପାର୍ଥିବ ଅଟେ । ତାହାର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କ୍ଷୁଦ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵ ବିସ୍ମୟକର ଅନୁଗ୍ରହ ଏବଂ ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରେମର ଏକ ବିବରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ତାହା(she) ତ ଏପରି ଏକ ନଗରୀ ଅଟେ ଯାହାକି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ । ସେ ତ କେବଳ ତାର ନିଜର ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରେ, ଆଉ ଅତିଶୀଘ୍ର ସେମାନେ ତାହାର ରାଜମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକକୁ ହର୍ଷୋଲ୍ଲାସରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପକାଇବେ । ହଁ, ଏହା ସର୍ବଶେଷ ଆହ୍ଵାନ ଅଟେ । ଆତ୍ମା ଅନ୍ୟ ଏକ ଯୁଗରେ ଜଥା କହିବେ ନାହିଁ, ଯୁଗଗୁଡ଼ିକର ସମାପ୍ତି ଘଟିଅଛି ।

ତେବେ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଧନ୍ୟବାଦ ହେଉ ଯେ, ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଏହି ଯୁଗଟିର ପରିସମାପ୍ତି ହୋଇନାହିଁ । ସେ ଏବେସୁଦ୍ଧା ଉଜ୍ଜ୍ଵଳରେ ତାକ ପକାଉଅଛନ୍ତି । ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଚିତ୍କାର କେବଳ ସେ ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ କର୍ଣ୍ଣରେ ତାକ ପକାଉଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପୁନଶ୍ଚ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ପରମେଶ୍ଵର ପୁନଶ୍ଚ ଆଉଥରେ ସେହିପରିଭାବେ ସତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଯେପରି ସେ ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରତି କରିଥିଲେ । ସପ୍ତମ ବାର୍ତ୍ତାବହ-ଦୂତଙ୍କ ସମୟରେ, ଲାଅଡିକୀୟ ଯୁଗର ଦିନମାନଙ୍କରେ, ଏହି ଯୁଗର ଦୂତ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ସକଳ ମନୋରଥ (ନିଗୁହସକଳ୍ପମାନ) ସେହିପରିଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଯେପରି ପାଉଲଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଛତ୍ଵରୂପେ ବାଣୀ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ, ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ଭାବବାଦୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ନାମରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନେ ସେହି ଭାବବାଦୀଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ହିତକର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ

କରିବେ, ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ଦିନର ସେହି କନ୍ୟାର ଅଂଶବିଶେଷ ହେବେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୧୭ ପଦରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଅଛି, “ଆତ୍ମା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, ଆସ ।” ଗହମର ସେହି ବୀଜଟି (ସେହି କନ୍ୟାସ୍ୱରୂପା ଗହମ) ଯାହା ନାଇସିଆ ସଭାରେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ପୋତି ହୋଇଯାଇଥିଲା, ତାହା ପୁନର୍ବାର ମୂଳ ବାକ୍ୟରୂପ ଶସ୍ୟର ଅବସ୍ଥାକୁ ଫେରିଆସିଅଛି । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସଦାକାଳ ପ୍ରଣୀୟା କରନ୍ତୁ । ହଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ପ୍ରମାଣସିଦ୍ଧ (ଅସଲି) ଭାବବାଦୀଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରନ୍ତୁ, ଯେ ଏହି ଅନ୍ତିମ ଯୁଗରେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅନ୍ତି । ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଯାହାକିଛି କହନ୍ତି, କନ୍ୟା ତାହା ହିଁ କହିବ । ଆତ୍ମା ଏବଂ ଭାବବାଦୀ ଏବଂ କନ୍ୟା ସମାନ ବିଷୟ ହିଁ କହୁଥିବେ । ଆଉ, ସେମାନେ ଯାହା କହିବେ, ତାହା ବାକ୍ୟରେ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇସାରିଥିବ । ସେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା କହୁଅଛନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହା ମଧ୍ୟରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ବାହାରି ଆସ ଏବଂ ପୃଥକ ହୁଅ ।” ସେହି ଆର୍ତ୍ତସ୍ୱର ଡାକ ପକାଇଛି । ସେହି ଆର୍ତ୍ତସ୍ୱର ଡାକ ପକାଉଅଛି । ଉକ୍ତ ଚିହ୍ନର କେତେକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ସ୍ତରରେ ଡାକ ପକାଇବ ? ଆମେ ତାହା ଜାଣୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଆମେ ଜାଣୁ, ଯେ ଏହା ଆଉ ଦୀର୍ଘ କାଳସ୍ଥାୟୀ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ଅନ୍ତିମ ଯୁଗ ଅଟେ ।

“ମଣ୍ଡଳୀଗଣଙ୍କୁ ଆତ୍ମା କଅଣ କହନ୍ତି, ଯାହାର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ସେ ତାହା ଶୁଣୁ !” :

“He that hath an ear, let him hear what the Spirit saith to the Churches.” :

ଆତ୍ମା କହିସାରିଅଛନ୍ତି । ମଣ୍ଡଳୀ ଯୁଗସମୂହ ନିମନ୍ତେ ଅସ୍ତ୍ରଗାମୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅନନ୍ତତା ମଧ୍ୟରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ବା ବିଲୀନ ହୋଇଯିବା ଉପରେ । ତତ୍ପରେ ସବୁକିଛି ପରିସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତତ୍ପରେ ଫେରିଆସିବା ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଳମ୍ବ ହୋଇସାରିଥିବ । ତେବେ, ଏହି ଶିକ୍ଷାର ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଯଦି କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆଳାପ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ଆପଣ ମନଫେରଣ କରି ତାହାଙ୍କର ନିକଟକୁ ଫେରିଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ନିକଟରେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ, ଯେପରିକି ତାହାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।

“ସୈନ୍ୟାଧିପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହା କହନ୍ତି”

“THUS SAITH THE LORD”

“ସତ୍ୟ ଦୃଢ଼ଙ୍କର ରବ”

“ଏହି ସୁଗ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ-ଦୃଢ଼”

“ଅଭ୍ରାନ୍ତତାର ଶକ୍ତି”

“ଶିଖରର ପ୍ରସ୍ତରରୂପୀ ଭାବବାଣୀ ସମ୍ପନ୍ନୀୟ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ”

“ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦ ୭ ପଦର ଭାବବାଦୀ-ଦୃଢ଼”

“ମଲାଶି ୪:୫-୬ ପଦ ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ସମାନ ବ୍ୟକ୍ତି”

“ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟ-ସିଦ୍ଧ”

‘ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ’

“ତାହାଙ୍କର ଦ୍ଵିତୀୟ ଆଗମନର ଅଗ୍ରଧାବକ”

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org